

11. Лакедемонскій законодавацъ Ликоргъ велъ две малки кученца отъ една кучка, и не ги е воспиталъ еднакво; но едно-то е научилъ да еде много и да ухапва, а друго-то е научилъ да лови диви зверове. Къ томъ въ единъ день кога са били собрани купно на едно место Лакедемонените, рече: мужіе Лакедемонени! вѣсма ползватъ къ стажанію добродѣтели, обычай, наука, поученіе и воспитаніе; азъ ще ви покажемъ абіе това явно слѣдъ това изреченіе, довелъ онѣа две-те кучета и ги одпѣстилъ свободни, и е билъ поставилъ (гѣдилъ) на среда-та една паница сосъ естїе, и одного заеца предъ исти-те псета. Онока прочее, кое-то беше се научило да лови, абіе се пѣсна подиръ заеца, а онока друго-то, кое-то беше се научило да еде много, затекло се на паница-та, и понеже ни са могли іоще Лакедемоните добро, да разумѣатъ, какво ще знаменѣва онъ сосъ това нещю, и за каква причина имъ показѣвалъ онѣа двете кучета, рече имъ: тѣа две-те кучета отъ една кучка; но са се обаче различно